

Teza: radca prawny jako obrońca z urzędu

Radca prawny działając jako obrońca z urzędu ma obowiązek zapoznania się z aktami sprawy a jeżeli nie było to możliwe, powinien niezwłocznie złożyć wniosek o odroczenie rozprawy.

WO-102/16

ORZECZENIE

z dnia 18 stycznia 2017 r.

Wyższego Sądu Dyscyplinarnego

Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Magdalena Śniegula /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Stefan Mazurkiewicz

SWSD Wojciech Płóciennik

SWSD Dorota Szubielska

SWSD Piotr Trębicki

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Jarosława Sobutki

po rozpoznaniu 18 stycznia 2017 r. sprawy radcy prawnego M. B. na rozprawie

obwinionego o to, że:

w okresie od 25 września do 2 października 2015r. przez nieprofesjonalne zachowanie i postępowanie jako obrońca w toku postępowania karnego w sprawie VII Ka 673/15 toczącej się w VII Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w Częstochowie, w szczególności poprzez zaniechanie zapoznania się z aktami sprawy, w której wyznaczony został jako obrońca z urzędu oraz zaniechanie zgłoszenia wniosku o odroczenie rozprawy w czasie właściwym dla tej czynności procesowej popełnił przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

na skutek odwołania obwinionego radcy prawnego M. B. od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 26 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt: WO-102/16

Wyższy Sąd Dyscyplinarny:

orzeka:

1. utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie;
2. zasądzić od obwinionego M. B. koszty postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.100 (słownie: jeden tysiąc i sto) zł. płatne na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych, zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Uzasadnienie

W dniu 8 października 2015r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w O. Delegatura w C. wpłynęło pismo Przewodniczącego (...) Sądu Okręgowego (...) informujące o tym, że radca prawny M. B., występując przed tym sądem jako obrońca w sprawie (...) złożył na rozprawie wniosek o jej odroczenie dopiero po obszernym referacie sędziego sprawozdawcy i nie podjął nawet próby zapoznania się wcześniej z aktami sprawy. Do skargi załączono protokół rozprawy apelacyjnej (...) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w O. dnia 24 marca 2016r. wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia, dnia 15 kwietnia 2016r. przedstawił radcy prawnemu zarzut naruszenia art. 11 KERP w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych a dnia 19 maja 2016r. złożył w tej sprawie wniosek o ukaranie do Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w O..

Dnia 17 czerwca 2016r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w O. przekazał, na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego do rozpoznania sprawę radcy prawnego M. B., członka Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w O..

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W., w sprawie o sygn. akt WO-102/16, działając jako sąd I instancji, dnia 26 października 2016r. po rozpoznaniu sprawy radcy prawnego M. B., obwinionego o to, że w okresie od 25 września do 2 października 2015r. przez nieprofesjonalne zachowanie i postępowanie jako obrońca w toku postępowania karnego w sprawie (...) toczącej się w (...) w szczególności poprzez zaniechanie zapoznania się z aktami sprawy, w której wyznaczony został jako obrońca z urzędu oraz zaniechanie zgłoszenia wniosku o odroczenie rozprawy w czasie właściwym dla tej czynności procesowej popełnił przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego orzekł:

1.

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uznał obwinionego winnym zarzucanego czynu

2.

Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył obwinionemu karę upomnienia

3.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 1-3 zasądził od obwinionego koszty postępowania w kwocie 1.100 (słownie jeden tysiąc sto) zł na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w W..

Dnia 28 listopada 2016r. obrońca obwinionego radca prawny J. W. złożyła do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. odwołanie w imieniu obwinionego od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 26 października 2016r. , wydanego w sprawie o sygn. akt WO-102/16, doręczonego obwinionemu wraz z uzasadnieniem 15 listopada 2016r., w którym zaskarżyła orzeczenie w całości. W/w orzeczeniu zarzuciła:

- błędne ustalenie stanu faktycznego, mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegające na błędnym przyjęciu, iż obwiniony uchybił godności zawodu radcy prawnego przez co naruszył art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez zaniechanie zapoznania się z aktami sprawy(...), w której ustanowiony został obrońcą z urzędu dla P. G. oraz złożenie wniosku o odroczenie rozprawy w czasie niewłaściwym dla tej czynności procesowej, oraz wniosła o:

-zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

-przyjęcie w trybie art. 452§2 k.p.k. w poczet materiału dowodowego zaświadczenia (...)z dnia 21 listopada 2016r. i przeprowadzenie dowodu z w/w dokumentu na okoliczność wykazania, iż obwiniony zapoznawał się z aktami sprawy 3-krotnie, w tym przed terminem rozprawy wyznaczonym na 2 października 2015r. tj. w dniu 30 września 2016r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny - sąd I instancji ustali, co następuje. W dniu 24 września 2015r. obwiniony został wyznaczony obrońcą P. G. w sprawie (...) przed Sądem Okręgowym (...) a zarządzenie odebrał 25 września 2015r. wraz z wezwaniem za rozprawę apelacyjną wyznaczoną na dzień 2 października 2015r. Radca prawny zamówił akta sprawy w czytelni, jednak nie zgłosił się do czytelni, ze względu na natłok obowiązków i obszerność akt, które liczyły 4 tomy. Na rozprawie apelacyjnej w dniu 2 października 2015r. radca prawny M. B. nie zgłaszał żadnych wniosków formalnych, o czym świadczy zapis protokołu rozprawy. Następnie sędzia sprawozdawca przedstawił ustny referat z dotychczasowego przebiegu sprawy oraz odczytał osobistą apelację oskarżonego. Po tej czynności Sąd Okręgowy (...) dokonał ujawnienia i zaliczył w poczet materiału dowodowego dokumenty z akt sprawy. Wówczas obwiniony złożył wniosek o odroczenie rozprawy, argumentując, że potrzebuje więcej czasu na zapoznanie się z aktami sprawy. Sąd, wobec takiego wniosku, zmuszony był rozprawę odroczyć, gdyż uznał, że dalsze prowadzenie sprawy czyniłoby obronę oskarżonego iluzoryczną.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny - sąd II instancji zważył, co następuje.

Ustalenia sądu I instancji nie budzą wątpliwości i sąd II instancji przyjął je za własne. Należy uznać za udowodniony fakt zaniechania przez obwinionego zapoznania się z aktami sprawy jak również fakt zbyt późnego zgłoszenia przez obwinionego radcę prawnego wniosku o odroczenie rozprawy. Sekwencja zdarzeń została prawidłowo ustalona w oparciu o zaliczone w poczet materiału dowodowego dowody wskazane w protokole z rozprawy jak również wyjaśnienia obwinionego złożone przed sądem I instancji, co zostało odzwierciedlone w protokole z rozprawy dyscyplinarnej. Obwiniony zeznał, „Byłem w czytelni akt. Chyba zamawiałem telefonicznie akta. Byłem w czytelni ale była duża ilość ok. 4 tomów, zerknąłem na początek spraw i musiałem uciekać do innych czynności. Ale podjąłem próbę zapoznania się”. Dalej obwiniony zeznał „nie pamiętam czy przejrzałem akta, na pewno podjąłem próbę ale nie pamiętam czy przejrzałem.”. Po odczytaniu protokołu z rozprawy apelacyjnej obwiniony obstawał przy stwierdzeniu, że podjął próbę przejrzenia akt.

Sąd II instancji przyjął w poczet materiału dowodowego zgłoszone w odwołaniu zaświadczenie Sadu Okręgowego (...) podpisane przez Przewodniczącego (...) z którego wynika, że radca prawny M. B. w sprawie o (...) zapoznał się w czytelni Sądu z aktami sprawy (...) dot. P. G. w dniach 30 września 2015r., 7 października 2015r. i 12 października 2015r. Z tego pisma wynika, że jedna próba zapoznania się z aktami sprawy została podjęta przed rozprawą, czyli dnia 30 września 2015r. Jednakże zaświadczenie stoi w sprzeczności z protokołem z rozprawy apelacyjnej przed Sądem Okręgowym (...) z dnia 2 października 2015r. w którym zaprotokołowano, że obwiniony jako obrońca oskarżonego oświadczył: „Obrońca oskarżonego oświadcza, że fizycznie nie był w czytelni i dowiedział się telefonicznie od pracownika Biura (...), że są 4 tomy akt. Planowałem pół godziny na zapoznanie się z aktami.” Zdaniem sądu dyscyplinarnego, złożone zaświadczenie Sadu Okręgowego (...)podpisane przez Przewodniczącego (...) nie odpowiada zapisowi protokołu z rozprawy apelacyjnej, prowadzonej przed tym sądem, tak więc, w ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego II instancji nie jest wiarygodne.

Nie budzi także wątpliwości fakt zbyt późnego zgłoszenia przez obwinionego wniosku o odroczenie rozprawy, co wynika z zapisu z rozprawy apelacyjnej „Strony bez wniosków formalnych”. Takie działanie radcy prawnego świadczy o nieznajomości procedury karnej i podważa zaufanie do zawodu.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że nie zasługuje na uwzględnienie zarzut obrońcy obwinionego błędnego ustalenia stanu faktycznego, mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegające na błędnym przyjęciu, iż obwiniony uchybił godności zawodu radcy prawnego przez co naruszył art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez zaniechanie zapoznania się z aktami sprawy (...), w której ustanowiony został obrońcą z urzędu dla P. G. oraz złożenie wniosku o odroczenie rozprawy w czasie niewłaściwym dla tej czynności procesowej.

Należy zauważyć, że wymierzona obwinionemu kara dyscyplinarna jest najłagodniejszą karą dyscyplinarną przewidzianą w ustawie o radcach prawnych i odpowiada ona rodzajowi przewinienia dyscyplinarnego, jakiego dopuścił się radca prawny.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/IX/2015.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.